

V zahradách skleněných růží

Petr Muk

Když se poráním
říkám krvi víno
Když mě bere proud
jen bílé mraky hynou
Když nerozumím
dotknu se tvých spánků
šrámy na rukou
jen letmí dotyk vánku

R: Opravdu zlé
to je když mě opouštíš
brodím se sám
bosí a v trávě střepů
V zahradách skleněných růží

Když nic nevidím
tak důvěřuju hlasům
než se utopím
chytanu se tvých vlasů
Když nic neslyším
projdu zemí tichou
Říkám tomu být
sám se svojí pýchou

R:

Když jsem ztracený
najdu slova spásná
Když nemůžu spát
noc je sestra krásná
Když se propadám
tvářím se že umím
vstát a znovu jít
že přeжду k moři duny
sám